

Проект!

ЗАКОН ЗА ПРЕДСТАВИТЕЛИТЕ ПО ИНДУСТРИАЛНА СОБСТВЕНОСТ

Глава първа ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 1. Този закон урежда условията и реда за придобиване и упражняване на професията "представител по индустриална собственост", устройството организацията и дейността на Камарата на представителите по индустриална собственост и поддържането на Регистър на представителите по индустриална собственост.

Чл. 2. (1) Представител по индустриална собственост, наричан по-нататък "представител", е физическо лице, което отговаря на изискванията на този закон, придобило е или му е призната професионална квалификация „представител по индустриална собственост” и е вписано в Регистъра на представителите по индустриална собственост, наричан по-нататък „регистър”.

(2) Представител е и лице с право да упражнява професията в друга държава членка на Европейския съюз, в държава страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство или в Конфедерация Швейцария, което предоставя временно представителски услуги.

(3) Професията представител по индустриална собственост може да се упражнява самостоятелно или в сдружение с други представители във форми, допустими от действащото законодателство.

Чл. 3. (1) Камарата на представителите по индустриална собственост, наричана по-нататък „Камарата”, е професионална организация, която представлява интересите, защитава правата и следи за спазването на професионалните задължения на представителите.

(2) Камарата е юридическо лице със седалище в София.

(3) Камарата води регистъра.

(4) Всички представители, вписани в регистъра, членуват в Камарата.

Глава втора ПРИДОБИВАНЕ И ПРЕУСТАНОВЯВАНЕ НА ПРАВО ЗА УПРАЖНЯВАНЕ НА ПРОФЕСИЯТА ПРЕДСТАВИТЕЛ

Раздел I

Условия за упражняване на професията

Чл. 4. Представител може да бъде всяко дееспособно лице, което:

1. е български гражданин или гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, на държава страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство или на Конфедерация Швейцария;

2. притежава диплома за завършено висше образование с образователно-квалификационна степен „магистър”, издадена от акредитирано българско висше училище, или призната съгласно българското законодателство диплома за завършено висше образование с образователно-квалификационна степен „магистър”, придобита в чуждестранно висше училище. Представителите в областта на патентите и полезните модели трябва да са придобили изискуемата степен в някое от професионалните направления от областите на висше образование „природни науки, математика и информатика”, „технически науки”, „аграрни науки и ветеринарна медицина”, или професионалните направления „медицина”, „стоматология”, „фармация” или „право”.

3. има стаж за съответните обекти на индустриалната собственост най-малко 2 години, придобит в последните 10 години;

4. успешно е положило изпит за представител в областта на патентите, полезните модели и/или в областта на марките, промишлените дизайни и географските означения.

Чл. 5. Представител може да бъде и лице, придобило право да упражняват професията в друга държава - членка на Европейския съюз, или в страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство или в Конфедерация Швейцария, ако отговарят на изискванията на чл. 4, т. 1 и професионалната му квалификация е призната от Камарата.

Чл. 6. Не може да бъде представител лице, което:

1. е държавен служител;
2. работи по трудово правоотношение, освен като преподавател във висше училище;
3. е осъдено като пълнолетен гражданин за умишлено престъпление от общ характер и не е реабилитирано;
4. поставено под запрещение.

Раздел II.

Придобиване на професионална квалификация

Чл. 7. (1) Професионална квалификация „представител по индустриална собственост“ се придобива чрез изпит пред Камарата.

(2) До изпит за придобиване на професионална квалификация „представител по индустриална собственост“ се допускат и кандидати, които не са преминали курса на обучение по чл. 11, ал. 1.

(3) Изпитът по ал.1 се състои в проверка на нивото на теоретичните и практически познания на кандидатите по отношение на българското и европейското законодателство и практика, както и на международните договори в областта на закрилата на индустриалната собственост, по които Република България е страна.

(4) Изпитът е писмен и устен и е на български език.

(5) Изпитът се провежда най-малко веднъж годишно.

(6) На всеки кандидат, издържал изпита се издава удостоверение за придобита професионална квалификация за професията „представител по индустриална собственост“.

Чл. 8. (1) Изпитът се полага пред петчленна комисия, която включва трима представители, юрист и държавен експерт от Патентното ведомство.

(2) Комисията се назначава от председателя на Камарата след съгласуване с председателя на Патентното ведомство измежду утвърден от нея и съгласуван с председателя на Патентното ведомство състав с тригодишен мандат. Представителите от състава имат поне 10 годишен стаж в областта на индустриалната собственост.

(3) Председателят на Камарата има право да замени член на комисията при наличие на конфликт на интереси или невъзможността му да участва в изпита, като съгласува заменянето с председателя на Патентното ведомство.

(4) Материалите за изпита се подготвят съвместно от Камарата и Патентното ведомство.

Чл. 9. (1) Кандидатът се допуска до изпит, ако отговаря на изискванията на чл. 4, т. 1 – 3 и е подал искане до Камарата. В искането се посочват обектите на индустриална собственост, за които кандидатът желае да придобие правоспособност. Искането трябва да бъде придружено от документи, доказващи обстоятелствата по чл. 4, т.1-3 и документ за платена такса в размер на пет заявителски такси за патент.

(2) Кандидатите се допускат до изпит с решение на председателя на Камарата.

(3) Отказът за допускане до изпит може да се обжалва пред Административен съд – София-град в 14 дневен срок от съобщаването му.

Чл. 10. Редът за провеждане, обхватът и начинът на оценяване на писмения и устния изпит се определят с акт на председателя на Патентното ведомство и председателя на Камарата.

Чл. 11. (1) Камарата съвместно с Патентното ведомство, организира обучението на кандидатите за представители най-малко веднъж годишно. На завършилите курса кандидати се издава удостоверение.

(2) Камарата организира курсове за осъвременяване на знанията на своите членове най-малко веднъж годишно.

(3) Минимални изисквания по отношение на обучението на кандидатите и знанията, уменията и компетентностите, които трябва да се постигнат с обучението се определят с акта по чл.10.

Раздел III.

Признаване на професионална квалификация

Чл. 12. (1) Представители по чл. 5, които желаят да упражняват постоянно професията в Република България, подават искане за признаване на професионалната квалификация до председателя на Камарата.

(2) Искането по ал. 1 трябва да съдържа:

1. името на представителя, датата и мястото на раждане, гражданство;
2. постоянен адрес, телефон и факс и адрес за кореспонденция, когато е различен от постоянния;

3. обектите на индустриална собственост, за които желае да му бъде призната квалификацията в Република България;

4. държавата, в която представителят е придобил правоспособността;

5. обектите на индустриална собственост, за които е придобил правоспособност в друга държава-членка на Европейския съюз или страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или в Конфедерация Швейцария;

6. специалността съгласно дипломата;

(3) Искането трябва да бъде придружено от следните документи:

1. диплома за завършено образование след средно образование с продължителност не по-малко от три години при редовна форма на обучение или с равностойна продължителност при задочна форма на образование в университет или друго висше училище или училище, предоставящо обучение на равностойно ниво;

2. документ, удостоверяващ правото да упражнява професията в държавата, в която е придобита правоспособността, когато професията е регулирана в тази държава;

3. доказателства, потвърждаващи упражняването на професията в продължение най-малко на две през последните десет години, когато професията не е регулирана в държавата на произход;

4. документ за платена такса по чл. 1, ал. 1 от Тарифата за таксите, които се събират по Закона за признаване на професионални квалификации (Одобрена с ПМС № 178 от 10.07.2009 г., обн., ДВ, бр. 57 от 24.07.2009 г., изм., бр. 16 от 22.02.2011 г., в сила от 22.02.2011 г.)

Чл. 13. (1) В едномесечен срок от получаване на искането по чл.12 и придружаващите го документи Камарата уведомява чуждестранния представител за получаването им и, когато е необходимо, за отстраняване на недостатъци в искането или приложените документи.

(2) В едномесечен срок от събиране на всички редовни документи Камарата издава решение за признаване на професионалната квалификация или за отказ за признаване.

(3) Когато се установят съществени различия между придобитата квалификация от чуждестранния представител и квалификацията, изисквана по този закон Камарата може да разпорежи полагане на изпит за признаване на правоспособност. От полагане на изпит за признаване на правоспособност могат да бъдат освободени лица, които са доказали, че в хода на упражняване на професията са придобили познания, които са достатъчни на упражняването ѝ в Република България.

(4) Изпитът за признаване на професионална квалификация се провежда на български език и се състои в проверка на нивото на теоретичните и практически познания по отношение на производствата във връзка с обектите на индустриална собственост, за които се иска признаване пред Патентното ведомство.

(5) Изпитът се полага пред комисия, назначена по реда на чл. 8 и за него се заплаща таксата по чл. 9, ал.1.

(6) Когато представителят декларира съгласието си за полагане на изпит, срокът по ал.2 спира да тече до обявяване на резултатите от изпита.

Чл. 14. (1) За неуредените по този раздел въпроси се прилагат разпоредбите на Глава пета „Процедура по признаване на професионални квалификации” от Закона за признаване на професионални квалификации.

(2) Общото събрание на Камарата приема подробни процедурни правила за разглеждане на искания за признаване на професионалната квалификация.

Раздел IV. Регистър

Чл. 15. (1) В регистъра се вписват представителите, сдруженията на представителите и свързаните с тях обстоятелства, посочени в този закон.

(2) Регистърът е публичен и се публикува на интернет страниците на Камарата и на Патентното ведомство.

Чл. 16. (1) Всички вписвания в регистъра се извършват въз основа на решение на Управителния съвет на Камарата.

(2) Управителният съвет на Камарата се произнася по постъпилите искания за вписване в 14-дневен срок от постъпването им.

(3) Отказът да се извърши вписване или непроизнасянето в срока по ал.2 подлежи на обжалване от заинтересованото лице пред контролния съвет на Камарата в едноседмичен срок от връчване на решението или от изтичането на срока за произнасяне.

(4) Контролният съвет се произнася с решение по жалбата в 14-дневен срок от постъпването ѝ.

(5) Решението по ал. 4 подлежи на обжалване пред Административен съд – София-град в срок от 14 дни от съобщаването му или от изтичането на срока за произнасяне.

Чл. 17. (1) В регистъра се вписва всяко лице, което подаде писмено искане до председателя на Камарата с приложени доказателства, че отговаря на изискванията на чл. 4 или 5, представи декларация за липса на обстоятелствата по чл. 6, свидетелство за съдимост, документ за внесена встъпителна вноска и доказателство за застраховка „професионална отговорност”, покриваща дейността на представителя в Република България или еквивалентна на нея гаранция;

(2) При първоначалното вписване в регистъра представителят подписва клетвена декларация със следния текст: „Заклевам се, че ще изпълнявам добросъвестно задълженията си на представител по индустриална собственост в съответствие с Конституцията, законите на страната и морала, ще защитавам с усърдие и честност поверените ми интереси, няма да издавам тайните на своите доверители и точно ще следвам всички норми, произтичащи от професионалните ми задължения.”

(3) На представителя се издава удостоверение за вписване в регистъра и идентификационна карта.

Чл. 18. Вписването в регистъра на сдруженията на представителите се извършва по искане на законния представител на сдружението.

(2) На сдружението се издава удостоверение за вписване в регистъра.

Чл. 19. В регистъра се вписват следните обстоятелства:

1. по отношение на представителя:
 - а) името на представителя;
 - б) държавата, в която е придобита правоспособността - за чуждестранните представители;
 - в) адресът, на който представителят упражнява дейността в България, телефон, факс и електронна поща и адрес за кореспонденция, когато е различен от адреса на упражняване;
 - г) специалността съгласно дипломата;
 - д) обектите на индустриална собственост, за които е придобита или призната правоспособност на територията на Република България;
 - е) временното преустановяване на дейността и нейното възобновяване;
 - ж) отписването от регистъра;
2. по отношение на сдруженията на представители:
 - а) наименованието и правноорганизационната форма на сдружението;
 - б) държавата на произход за чуждестранните представители;
 - в) адресът, на който сдружението упражнява дейността в България, телефон, факс и електронна поща и адрес за кореспонденция, когато е различен от адреса на упражняване;
 - г) имената на съдружниците, действащи от името на сдружението и вписани в регистъра;
 - д) обектите по индустриална собственост, за които е придобита или призната правоспособност на съдружниците по б. „г“;
 - е) имената на лицата, имащи право да представляват сдружението в държавата на произход - за чуждестранните сдружения;
 - ж) отписването от регистъра.

Чл. 20. Лице, вписано в регистъра, е длъжно да заяви за вписване промените в обстоятелствата, подлежащи на вписване по чл. 19, в 7-дневен срок от настъпването им.

Чл. 21. (1) Отписването от регистъра в случаите по чл. 24 се извършва служебно или по искане на представителя до председателя на Камарата.

(2) Отписването на лицата по чл. 5, се извършва и когато се установи, че са загубили правоспособност да упражняват професията в държавата, в която тя е придобита.

(3) Отписаното от регистъра лице на основанията, предвидени в чл. 24, т.1-3 и 5 или по предходната алинея е длъжно в 3-месечен срок от датата на заличаването:

1. да уведоми клиент, който го е упълномощил да го представлява, за необходимостта от упълномощаване на нов представител по индустриална собственост;
2. да предаде на клиента или на посочено от него лице оригиналите на всички документи, които са му били поверени;
3. да предприеме всички необходими действия, за да бъдат опазени интересите на клиента.

Чл. 22. Повторно вписване в регистъра се извършва след подаване на искане и ако обстоятелствата чл.24, т. 2, 3 и 5 и чл.21, ал. 2 са отпаднали.

Чл. 23. Камарата съхранява досие на всеки представител и на всяко сдружението на представители.

Раздел IV.

Преустановяване на упражняването на професията

Чл. 24. Представителят се отписва от регистъра и прекратява членството си в Камарата:

1. по негово искане;
2. когато бъде избран на длъжност, несъвместима с упражняването на професията представител;

3. когато не отговаря на условията по чл. 4 или при настъпване на обстоятелство, което съставлява пречка по чл. 6;
4. при смърт;
5. при неплащане на членски внос до една година след изтичане на срока за плащане.

Глава трета. СДРУЖЕНИЯ НА ПРЕДСТАВИТЕЛИ

Чл. 25. (1) Сдружения на представители, вписани в съответния регистър на Република България, друга държава членка на Европейския съюз, по Споразумението за Европейското икономическо пространство или Конфедерация Швейцария, могат да се впишат в регистъра на Камарата след подаване на искане до председателя на Камарата.

(2) Искането по ал.1 трябва да съдържа данните по чл. 19, т. 2 и да бъде придружено от следните документи:

1. удостоверение за вписването на сдружението в съответния регистър на държавата по произход;
2. доказателства за застраховка «професионална отговорност», покриваща дейността му в Република България или друга еквивалентна на нея гаранция.

Чл. 26. Сдружението извършва представителство само по отношение на обектите на индустриална собственост, за които лицата, упражняващи професията от името на сдружението, имат правоспособност.

Чл. 27. Професионалната квалификация на чуждестранните представители, които ще упражняват професията от името на сдружението се признава по реда на Раздел трети от Глава втора.

Глава четвърта. ВРЕМЕННО ИЛИ ЕДНОКРАТНО ПРЕДОСТАВЯНЕ НА УСЛУГИ НА ТЕРИТОРИЯТА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ ОТ ЧУЖДЕСТРАННИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ

Чл. 28. (1) Лица, упражняващи професията в друга държава членка на Европейския съюз, в страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство или в Конфедерация Швейцария, могат да предоставят представителски услуги еднократно или временно, ако предварително заявят намерението си пред председателя на Камарата и декларират следните обстоятелства:

1. име, дата и място на раждане;
2. гражданство;
3. адрес на предоставяне на услуги в държавата, в която упражняват професията;
4. данни за обектите на индустриална собственост, за които са придобили правоспособност в държавата на произход;
5. данни за периода на предоставяне на услугите и за обектите на индустриална собственост във връзка, с които ще бъдат предоставяни услугите;

(2) Към декларацията се прилага:

1. документ за гражданство;
2. удостоверение, издадено от компетентния орган на държавата, в която деклараторът упражнява професията, че той е законно установен на територията и с цел упражняване на професията представител и че към момента на издаване на удостоверението не му е наложена забрана, включително временна, за упражняване на тази професия;
3. доказателства за професионална квалификация;
4. доказателства, потвърждаващи упражняването на професията в продължение на най-малко две през последните десет години, когато професията не е регулирана в държавата на произход;

5. доказателства за застраховка „професионална отговорност”, покриваща дейността на декларатора в Република България или еквивалентна на нея гаранция.

(3) При промяна в декларираните обстоятелства, удостоверени с документите по ал. 2, представителят подава документи, доказващи промяната, в едномесечен срок от настъпването ѝ.

(4) Декларацията се подновява веднъж годишно, ако деклараторът ще предоставя услуги еднократно или временно в Република България през съответната календарна година.

(5) Представителите по ал. 1 не се вписват в регистъра, не членуват в Камарата и не плащат членски внос.

Чл. 29. (1) Представители, упражняващи професията временно или еднократно могат да предоставят услуги само за обекти на индустриална собственост, за които са придобили правоспособност в държавата на произход.

(2) Представители, упражняващи професията временно или еднократно носят дисциплинарна отговорност съгласно този закон.

Чл. 30. Камарата води списък на лицата подали декларации за временно или еднократно упражняване на професията и съхранява документите по чл. 28. Списъкът е публичен и се публикува на интернет страниците на Камарата и на Патентното ведомство.

Глава пета.

ПРАВА И ЗАДЪЛЖЕНИЯ НА ПРЕДСТАВИТЕЛИТЕ

Чл. 31. Представителят предоставя специализирана помощ и услуги в областта на индустриалната собственост и представлява български и чуждестранни физически и юридически лица в производствата пред Патентното ведомство, пред чуждестранни компетентни органи и международни и европейски организации при условията на приложимите за тях разпоредби.

Чл. 32. Представителят, в зависимост от своята правоспособност:

1. предоставя информация и консултации в областта на индустриалната собственост;
2. извършва възложените му от трети лица действия в областта на индустриалната собственост.

Чл. 33. (1) Представителят извършва действия за своя клиент въз основа на писмено пълномощно.

(2) Представителят има право да преупълномощава друг представител с предоставените му права със съгласието на клиента.

(3) Упълномощаването на сдружението на представители, вписано в регистъра, се смята за упълномощаване на всеки един от представителите- членове на сдружението.

Чл. 34. (1) Представителят може да се откаже от поетото представителство, ако доверието между него и клиента е нарушено, ако клиентът не съдейства адекватно или без основателна причина не плати уговорено възнаграждение или е налице друга основателна причина.

(2) Представителството се счита за прекратено от датата на уведомяване на писмено клиента.

(3) По отношение на Патентното ведомство, представителството се счита за прекратено от датата на уведомяване на Патентното ведомство.

(4) Представителят е длъжен в срок до два месеца след датата на прекратяване на представителството по ал. 2 да информира клиента за получена кореспонденция по обекта на индустриална собственост, по който е осъществено представителство, освен ако в този срок клиентът не е предприел действия, които изключват действията на представителя.

(5) Представителят е длъжен в срок до два месеца след датата на прекратяване на представителството по ал. 2 да върне на клиента или на посочено от него лице оригиналите на всички документи, които са му били поверени. Той има право да задържи за себе си само копия на тези документи.

Чл. 35. Представителят има право на пълен достъп до досието на обекта на индустриална собственост, за който е упълномощен, като има право да получи копие на документите от досието.

Чл. 36. При упражняване на професията представителят има право да заверява преписи от документи, които са му предоставени във връзка или по повод защитата на правата върху обектите на индустриална собственост на негов клиент, които имат силата на официално заверени преписи на документи пред Патентното ведомство.

Чл. 37. (1) Представителят има право на възнаграждение за своя труд.

(2) Размерът на възнаграждението се определя по споразумение между представителя и клиента.

(3) За вземанията си, произтичащи от неизплатени възнаграждения и разноски, независимо от техния размер, представителят може да поиска от районния съд издаване на заповед за изпълнение по чл. 410, ал. 1 от Гражданския процесуален кодекс.

Чл. 38. (1) Паричните средства, които клиентът предоставя за разходване от представителя, могат да се внесат в банка по клиентска сметка. Сумите по клиентската сметка не са част от имуществото на представителя и не подлежат на запориране.

(2) По клиентската сметка могат да се превеждат суми за:

1. заплащане за разноски и държавни такси на клиента;
2. заплащане на хонорари на трети лица, различни от представителя;

(3) Представителят е длъжен да представи на клиента си отчет за изразходваните средства съгласно уговореното.

Чл. 39. (1) В своята дейност представителят е длъжен:

1. да се ръководи от върховенството на закона и добрите нрави;
2. да упражнява добросъвестно своята професия и да не уронва престижа ѝ;
3. да действа с оглед поръчката и интереса на клиента, като точно го осведомява за неговите права, както и за задълженията му, произтичащи от зачитането на правата върху обектите на индустриална собственост на трети лица;

4. да пази в тайна всякакви факти и обстоятелства, които е узнал във връзка с упражняване на професията. Задължението за запазване на тайна се прилага и в случаите, когато представителят е отписан от регистъра или когато временно е преустановил упражняването на професията.

5. да уточнява по отношение на кои обекти на индустриалната собственост упражнява професията.

(2) Представителят няма право:

1. да използва средства за привличане на клиенти, несъвместими с професионалната етика;

2. да поема работа, за изпълнението на която знае или е бил длъжен да знае, че не притежава необходимите знания и подготовка;

3. да поема представителство, ако за същия обект е представлявал или представлява друго лице, чиито интереси са в конфликт с интересите на лицето, което иска представителство.

(3) Представителят може:

1. да посочва специализирани организации, в които членува, образованието и професионалния си опит, както и чуждите езици, които владее;

2. да поддържа собствена интернет страница, съдържаща професионална информация, доколкото тя не противоречи на разпоредбите на този закон и на правилата на Кодекса за професионална етика.

Чл. 40. (1) Представителят е длъжен да обезпечи осъществяването на своята дейност по подходящ начин, така че да поддържа стандартни комуникационни средства и оборудване, позволяващи му да обработва и съхранява документация и информация по повод упражняване на професията и да осигурява конфиденциалност на информацията, получена по повод упражняване на професията.

(2) Изискванията на ал. 1 се прилагат и за сдружения на представители.

Чл. 41. (1) Книжата, досиетата, електронните документи, компютърна техника и други носители на информация, използвани от представителя по повод упражняване на професията му, са неприкосновени без негово съгласие и не подлежат на преглеждане, копиране, проверка и изземване, освен в случаите предвидени със закон.

(2) Кореспонденцията между представителя и неговия клиент, без оглед на начина, по който се осъществява, включително по електронен път, не подлежи на преглеждане, копиране, проверка и изземване и не може да бъде използвана като доказателство.

(3) Разговорите между представител и негов клиент не могат да се подслушват и записват. Евентуално направените записи не могат да се използват като доказателствени средства и подлежат на незабавно унищожаване.

(4) Представителят не може да бъде разпитван в процесуално качество относно: разговорите и кореспонденцията му с клиент; разговорите и кореспонденцията му с друг представител или адвокат; делата на клиент; факти и обстоятелства, които е узнал във връзка с осъществяването на упражняване на професията.

Чл. 42. Разпоредбите на чл. 39, ал. 1, т. 4 и чл. 41 не се прилагат доколкото е необходимо да бъде разкрита информация пред съд или друг орган във връзка със спор, касаещ правоотношенията между представител и клиент или във връзка с производство пред органите на досъдебното производство, както и в случай на производство по Глава девета от този закон.

Глава шеста. ЗАСТРАХОВАНЕ

Чл. 43. (1) За времето на своята професионална дейност представителят е длъжен да се застрахова за покриване на вредите, които могат да настъпят вследствие на виновно неизпълнение на неговите задължения.

(2) Когато представителят упражнява и друга съвместима дейност, застраховката може да бъде и обща, сключена по начин, осигуряващ покритие за цялостната дейност на представителя, при условие че общата застраховка отговаря на изискванията за минимално застрахователно покритие по този закон.

(3) Представителите в сдружение не са длъжни да поддържат лично застраховки, когато сдружението поддържа застраховка с покритие за дейността си, включваща и дейността поотделно на всеки от съдружниците си.

(4) Когато представител, участващ в сдружение, упражнява дейността си и самостоятелно, той е длъжен да поддържа отделно и лична индивидуална застраховка, осигуряваща покритие за дейността му извън сдружението.

(5) Минималното задължително застрахователно покритие – общо и за отделно застрахователно събитие, се определя от Камарата. Задължителното застрахователно покритие за сдруженията на представители не може да бъде по-малко от двойния размер на минималното застрахователно покритие за представителите, практикуващи индивидуално.

(6) За лицата от държава членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, което се установява на територията на Република България, застраховка по тази глава се признава представена

еквивалентна застраховка за професионална отговорност или гаранция в друга държава - членка на Европейския съюз, или в страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство.

Глава седма.

ИМУЩЕСТВЕНА И ДИСЦИПЛИНАРНА ОТГОВОРНОСТ НА ПРЕДСТАВИТЕЛЯ

Чл. 44. (1) Представителят и сдружението на представители носят ограничена имуществена отговорност за вредите, причинени от виновно неизпълнение на техните професионални задължения, до размера на застрахователното покритие за отделно застрахователно събитие по застраховката за професионална дейност.

(2) Представител или сдружение, които упражняват дейността си в нарушение на изискванията на чл. 43, отговарят неограничено по общия ред на Закона за задълженията и договорите.

Чл. 45. За неизпълнение на професионалните си задължения представителят носи дисциплинарна отговорност.

Чл. 46. Дисциплинарни наказания се налагат от дисциплинарна комисия на Камарата за следните нарушения:

1. неспазване на правилата за професионална етика, предвидени в този закон, в Кодекса за професионална етика и в други относими нормативни актове;
2. уронване престижа на професията;
3. системни нарушения на вътрешните актове на Камарата, включително неплащане на членски внос и наложени глоби;
4. уговаряне на възнаграждение от клиенти в противоречие с добрите нрави и/или професионалната етика.

Чл. 47. (1) Дисциплинарната комисия налага следните дисциплинарни наказания:

1. порицание;
2. глоба в размер от 1 до 5-кратен размер на годишния членски внос.;
3. предупреждение за лишаване от право да упражнява професията;
4. лишаване от право да упражнява професията за срок до шест месеца;
5. лишаване от право да упражнява професията за срок до две години при повторно нарушение.

(2) Дисциплинарните наказания се налагат, като се вземат предвид формата на вината, накърнените интереси, причините и условията, довели до извършване на нарушението, подбудите и другите смекчаващи или отегчаващи отговорността обстоятелства, включително предходни наказания, които не са били заличени по реда на чл. 56.

(3) Дисциплинарното наказание по ал. 1, т. 4 не освобождава представителя от задължението да заплаща годишния членски внос в полза на Камарата за срока на наказанието;

(4) Дисциплинарните наказания се налагат с решение на дисциплинарната комисия.

(5) Дисциплинарните наказания по т. 4 и 5 се вписват в регистъра.

Чл. 48. (1) Производство за налагане на дисциплинарно наказание не се образува, а образуваното се прекратява, когато наказание не е наложено в продължение на шест месеца от установяването и/или две години от извършване на нарушението.

(2) По отношение на спирането и прекъсването на давностните срокове се прилагат разпоредби на чл. 82, ал. 2 и ал. 3 от Закона за административните нарушения и наказания.

(3) Образуването на наказателно, административно-наказателно или гражданско производство срещу представител не изключва дисциплинарната му отговорност и не спира давността.

Чл. 49. (1) Дисциплинарно производство се образува с решение на дисциплинарната комисия по сигнал на трето лице или служебно при наличие на достатъчно данни за извършено дисциплинарно нарушение.

(2) Анонимни сигнали не са основание за образуване на дисциплинарно производство.

(3) Достатъчно данни за образуване на дисциплинарно производство са налице, когато може да се направи основателно предположение за извършено дисциплинарно нарушение.

(4) След образуване на производството, дисциплинарната комисия уведомява писмено представителя, който може да даде писмено обяснение в 30-дневен срок от уведомлението. Липсата на такова обяснение не спира и не прекратява процедурата пред дисциплинарната комисия.

Чл. 50. (1) Дисциплинарната комисия разглежда дисциплинарната преписка на свое заседание с участието на представителя. Неявяването на представителя, ако е бил надлежно поканен за заседанието, не е пречка за разглеждане на преписката.

(2) Заседанията на дисциплинарната комисия са закрити, а документите, свързани с нейната работа са конфиденциални.

(3) Представителят трябва да бъде поканен за участие в заседанието писмено, на адреса му за кореспонденция, посочен в регистъра, най-малко 7 дни преди датата на заседанието. Представителят има право да участва и чрез свой пълномощник.

(4) Дисциплинарната комисия разглежда дисциплинарната преписка в тримесечен срок от образуването на производството и се произнася с мотивирано решение в едномесечен срок от разглеждането на преписката в заседанието по ал. 1.

Чл. 51. (1) Решението се постановява с обикновено мнозинство, при участие на всички членове на комисията.

(2) Решението по ал. 1 е конфиденциално и не се разгласява публично. Забраната не се отнася до вписването на наказанията по чл. 47, ал. 1, т. 4 и 5 в регистъра.

(3) Решението се съобщава на представителя писмено, на адреса му за кореспонденция, посочен в регистъра.

Чл. 52. Решението на дисциплинарната комисия може да се обжалва в 14-дневен срок от получаването на съобщението по чл. 51, ал. 3 пред Софийски градски съд.

Чл. 53. Влязлото в сила решение на дисциплинарната комисия се публикува на интернет страницата на Камарата в обобщен вид без посочване на страните.

Чл. 54. Наказаният с глоба представител е длъжен да внесе наложената глоба в полза на Камарата в 30-дневен срок от влизането в сила на решението на дисциплинарната комисия. Неспазването на срока за внасянето на глобата представлява ново, самостоятелно дисциплинарно нарушение по чл. 46, т. 3.

Чл. 55. Редът и условията за работа на дисциплинарната комисия се уреждат с Устава на Камарата.

Чл. 56. Дисциплинарното наказание се заличава и налагането му няма правни последици, включително по чл. 47 ал.2 ако от налагането му са изтекли:

1. една година - за наказанието по чл. 47, ал. 1, т. 1;
2. две години, считано от плащането или принудителното събиране на глобата по чл. 47, ал. 1, т. 2;
3. две години, считано от налагане на наказанието по чл. 47, ал. 1, т. 3;
4. три години, считано от налагане на наказанието по чл. 47, ал. 1, т. 4 и т.5.

Глава осма.

КАМАРА НА ПРЕДСТАВИТЕЛИТЕ ПО ИНДУСТРИАЛНА СОБСТВЕНОСТ

Раздел I Общи положения

Чл. 57. Камарата приема Устав за устройството и дейността си.

Чл. 58. Камарата:

1. води Регистъра на представителите по индустриална собственост;
2. представлява интересите и защитава правата на представителите;
3. съставя и приема Кодекс за професионална етика на представителите;
4. следи за спазване на професионални задължения на представителите;
5. съдейства за повишаване на професионалната квалификация на представителите;
6. популяризира индустриалната собственост;
7. съдейства на държавните органи и други обществени организации по въпросите на закрилата на индустриална собственост;
8. осъществява и поддържа контакти със сходни организации в чужбина;
9. организира обучението на кандидати за придобиване на правоспособност като представители;
10. определя встъпителните и годишни вноски и размера на таксите за услуги, предоставяни от Камарата;
11. издава карта за идентификация като представител на членовете на Камарата.

Чл. 59. Камарата притежава имущество, което се набира от:

1. встъпителни и годишни вноски на нейните членове;
2. такси за услуги, предоставяни от Камарата;
3. глоби, налагани и събирани по този закон;
4. други източници.

Раздел II Права и задължения на членовете на Камарата

Чл. 60. Членството на представителя в Камарата възниква с вписването му в регистъра.

Чл. 61. Всеки член на Камарата има право:

1. да участва в дейността на Камарата и в работата на общото събрание;
2. да избира и да бъде избран в нейните органи съгласно изискванията за съответните длъжности;
3. да бъде информиран за дейността на Камарата;
4. да осъществява контрол върху работата на Камарата и нейните органи;

Чл. 62. Всеки член на Камарата е длъжен:

1. да спазва Устава на Камарата и Кодекса за професионална етика;
2. да внася редовно членския си внос;
3. да работи за постигане на целите на Камарата и издигане на нейния обществен авторитет.

Раздел III Органи на Камарата

Чл. 63. (1) Органи на Камарата са:

1. общото събрание;
2. управителният съвет;
3. председателят на Камарата;
4. контролният съвет;
5. дисциплинарната комисия.

(2) Камарата се представлява от председателя на Камарата.

Чл. 64. (1) Общото събрание е върховен орган на Камарата и се състои от всички нейни членове.

(2) Общото събрание е редовно и извънредно.

Чл. 65. Общото събрание:

1. приема, изменя и допълва Устава на Камарата и Кодекса за професионална етика;
2. приема, изменя и допълва другите вътрешни актове на Камарата;
3. избира и освобождава председателя на Камарата и членовете на Управителния съвет, на Контролния съвет и на Дисциплинарната комисия;
4. приема основните насоки и програми за дейността на Камарата;
5. определя размера на встъпителните вноски, годишния членския внос и таксите за услуги, предоставяни от Камарата;
6. приема бюджета на Камарата;
7. приема отчетите за дейността на Управителния съвет, на Контролния съвет и на Дисциплинарната комисия;
8. одобрява годишния финансов отчет и освобождава от отговорност членовете на Управителния съвет, по предложение на Контролния съвет;
9. отменя решения на Управителния съвет и на Контролния съвет, когато противоречат на закона и Устава на Камарата;
10. определя минималното задължително застрахователно покритие на задължителните застраховки за професионалната дейност на представителите;
11. взема решение за участие в други организации;
12. взема и други решения, предвидени в Устава.

Чл. 66. (1) Редовното общо събрание се свиква ежегодно.

(2) Общото събрание се свиква от Управителния съвет чрез съобщения на интернет страницата на Камарата, на електронната поща на всички членове на Камарата и в седалището на Камарата най-малко един месец преди датата на събранието. Поканата съдържа дневния ред.

(3) Предложения за включване на допълнителни точки в дневния ред могат да бъдат направени писмено до Управителния съвет не по-късно от 14 дни преди датата на общото събрание. Управителният съвет обявява постъпилите предложения в сайта на Камарата не по-късно от 3 работни дни от постъпването им.

(4) Общото събрание решава дали постъпилите предложения да бъдат включени в дневния ред.

Чл. 67. (1) Извънредното общо събрание се свиква от Управителния или от Контролния съвет при определен дневен ред.

(2) Извънредно общо събрание се свиква и по писмено искане на 1/10 от членовете на Камарата, в което е определен дневният ред. Ако в срок до 14 дни от постъпване на искането Управителният или Контролният съвет не свика извънредно общо събрание до 2 месеца от искането, Общото събрание се свиква от лицата, направили искането.

(3) За свикването и провеждането на извънредно общо събрание се прилагат разпоредбите за редовното общо събрание.

Чл. 68. (1) Общото събрание се провежда, ако на него присъстват лично или са представлявани повече от половината от членовете на Камарата. При липса на кворум събранието се отлага с един час и се провежда независимо от броя на членовете, които присъстват.

(2) Гласуването е лично или чрез пълномощник, който е член на камарата. Пълномощното трябва да е писмено и изрично. Един пълномощник не може да представлява повече от един член на Камарата. Пълномощното се представя преди откриването на събранието.

Чл. 69. (1) Общото събрание взема решения с мнозинство повече от половината от присъстващите и представляваните членове. Решенията по чл. 65, т.1 и 3 се вземат с мнозинство повече от 2/3 от присъстващите и представляваните членове, но не по-малко от една пета от общия брой на членовете на Камарата.

(2) По въпроси, които не са вписани в дневния ред, не могат да се вземат решения.

Чл. 70. (1) Решенията на общото събрание могат да се обжалват пред Софийски градски съд в 14-дневен срок от датата на вземане на решението. Обжалването не спира изпълнението на решението.

(2) Към жалбата може да се присъедини всеки член на Камарата и да я поддържа, включително, ако подателят я оттегли.

Чл. 71. (1) Управителният съвет е управителен орган на Камарата.

(2) Управителният съвет:

1. организира дейността на Камарата;
2. свиква редовните и извънредни общи събрания;
3. осигурява изпълнението на решенията на общото събрание;
4. подготвя и внася в общото събрание отчет за дейността на Камарата;
5. подготвя и внася в общото събрание проект за бюджет;
6. избира заместник-председател по предложение на председателя;
7. обсъжда и решава всички други въпроси, които не са от компетентността на общото събрание, контролния съвет или дисциплинарната комисия.

Чл. 72. (1) Управителният съвет е в състав от седем члена, включително председателя, които се избират от общото събрание за срок от три години:

(2) За член на Управителния съвет може да бъде избран представител, който:

1. има най-малко седем годишен стаж като представител;
2. не е бил член на този орган през последните два мандата.

Чл. 73. (1) Заседанията на Управителният съвет се свикват от председателя му и се провеждат по ред, предвиден в Устава.

(2) Заседание на Управителния съвет се провежда и по писмено искане на най-малко трима от членовете му, в което е посочен дневен ред. Ако председателят не свика Управителния съвет в 7-дневен срок от постъпване на искането, заседанието се свиква от членовете на съвета, направили искането.

(3) Заседанието на Управителният съвет е редовно, ако на него присъстват най-малко четирима от членовете му.

(4) Заседанията могат да се провеждат и неприсъствено при съгласие на всички членове на Управителния съвет.

Чл. 74. Управителният съвет взема решения с обикновено мнозинство от членовете си.

Чл. 75. (1) Председателят на Камарата е председател на Управителния съвет и се избира с мандат по чл.72 ал.1.

(2) За председател на Камарата може да бъде избран представител, който:

1. има най-малко десет годишен стаж като представител;
2. не е бил председател на Камарата последните два мандата.

(3) Председателят:

1. представлява Камарата и изпълнява функциите, които са му възложени от закона, Устава или Управителния съвет;
2. организира изпълнението на решенията на Управителния съвет
3. осъществява оперативно ръководство, стопанисването и опазването на имуществото;
4. се отчита периодично пред Управителния съвет за своята дейност.

(4) Председателят има право да делегира правомощия на друг член на Управителния съвет.

(5) При продължително отсъствие или обективна невъзможност на председателя да изпълнява функциите си, правомощията му се упражняват от неговия заместник.

Чл. 76. (1) Контролният съвет е контролен орган на Камарата.

(2) Контролният съвет:

1. следи за законосъобразността и изпълнението на решенията на Управителния съвет съгласно този закон и Устава;
2. следи за законосъобразното и целесъобразното изразходване на средствата на Камарата;
3. изготвя доклад до общото събрание при констатирани нарушения и предлага мерки за преустановяването им;
4. свиква извънредно общо събрание;
5. представя пред общото събрание отчет за дейността си;
6. предлага на общото събрание да освободи от отговорност членовете на Управителния съвет;
7. решава други въпроси, посочени в Устава.

Чл. 77. (1) Контролният съвет е в състав от петима членове. Членовете му се избират от общото събрание за срок от четири години.

(2) За член на контролния съвет може да бъде избран представител, който:

1. има най-малко седем годишен стаж като представител;
2. не е бил член на този орган през последните два мандата.

Чл. 78. (1) Дисциплинарната комисия е орган на Камарата за осъществяване на контрол за спазване на правилата на професионалната етика и за провеждане на дисциплинарни производства.

(2) Дисциплинарната комисия:

1. следи за спазването Кодекса за професионална етика;
2. образува и се произнася по дисциплинарни производства за неизпълнение на задълженията, предвидени в този закон, Устава на Камарата, Кодекса за професионална етика и други актове на Камарата;
3. представя пред Управителния съвет доклад за дейността си;
4. решава други въпроси, посочени в Устава.

Чл. 79. (1) Дисциплинарната комисия е в състав от петима основни и двама резервни членове. Най-малко трима от основните членове са юристи.

(2) Комисията се избира от общото събрание за срок от три години.

(3) За член на дисциплинарната комисия може да бъде избран представител с доказани етични и професионални качества, който:

1. има най-малко десет годишен стаж като представител;
2. не е член на Управителния или контролния съвет;
2. не е бил член на този орган през последните два мандата.

(4) Комисията избира измежду членовете си председател, който е юрист.

(5) Дисциплинарната комисия разглежда производствата и постановява решенията по Глава девета с участието на всички основни членове. При трайна невъзможност за участие или основателно съмнение за безпристрастност на основен член на Комисията, неговото място се заема от посочен от председателя на Комисията резервен член.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§1. За стаж по чл. 4, т.3 се признава времето, през което лицето е работило на длъжност експерт в експертните отдели, отдел „Спорове” или „Правно осигуряване” в Патентното ведомство, при представител по индустриална собственост, като специалист по индустриална собственост по трудово правоотношение или на граждански договор, като преподавател по индустриална собственост във висше училище.

§2. Специалистите по индустриална собственост, намиращи се в трудово правоотношение с физически или юридически лица, могат да извършват представителство пред Патентното ведомство само по отношение на обектите на индустриална собственост, на които техният работодател е заявител и за които са упълномощени.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 3. (1) Лицата, вписани в Регистъра на представителите по индустриална собственост, поддържан от Патентното ведомство, упражняват професията по досегашния ред до изтичането на срока за вписване в Регистъра на Камарата.

(2) Лица, които желаят да придобият права на представители преди предаването на Регистъра на представителите по индустриална собственост от Патентното ведомство на Камарата и отговарят на изискванията по чл. 4 и 6, могат да се впишат в регистъра по досегашния ред.

§4 (1) В едномесечен срок от влизане в сила на закона председателят на Патентно ведомство публикува на интернет страницата на ведомството покана до лицата по §3 ал.1 за образуване на инициативен комитет. В инициативния комитет трябва да бъдат представени най-малко 1/3 от лицата по § 3 ал.1.

(2) Инициативният комитет подготвя Устава на Камарата и Кодекса за професионална етика. Проектите на Устава и на Кодекса за професионална етика се огласяват публично на интернет страницата на Патентното ведомство най-късно 2 месеца преди датата на учредителното събрание по искане на инициативния комитет.

(3) Инициативният комитет свиква учредително събрание на Камарата на представителите по индустриална собственост в шестмесечен срок от влизане в сила на закона.

(4) Поканата за участие в учредителното събрание се публикува на интернет страницата на Патентно ведомство по искане на инициативния комитет не по-късно от един месец преди датата, на която е насрочено.

(5) В учредителното събрание имат право да участват лицата по § 3, ал.1.

(6) Общото събрание се провежда, ако на него присъстват лично или са представлявани повече от половината от лицата по § 3, ал.1. При липса на кворум събранието се отлага с един час и се провежда независимо от броя на членовете, които присъстват.

(7) Учредителното събрание се ръководи от лице, избрано от инициативния комитет, при следния дневен ред:

1. приемане на Устава на Камарата на представителите по индустриална собственост;
2. приемане на Кодекса за професионална етика
3. избор на органи на Камарата;
4. определяне размера на встъпителните и годишните вноски;
5. определяне на минималния размер на застрахователната сума по чл. 43, ал. 5.

(8) Учредителното събрание може да реши включването и на други въпроси в дневния ред.

(9) Инициативният комитет насрочва ново общо събрание по реда на ал. 4, когато на учредителното събрание не са избрани председателят и Управителният съвет.”

§5. (1) Председателят на Патентното ведомство свиква учредителното събрание на Камарата в шестмесечен срок след изтичане на срока по § 4. ал.2, когато инициативният комитет не е поискал публикация на Устава на Камарата и Кодекса за професионална етика или след изтичане на срока по § 4 ал.3, когато инициативният комитет не е свикал учредително събрание

(2) Поканата за участие в учредителното събрание се публикува на интернет страницата на Патентното ведомство не по-късно от един месец преди датата, на която е насрочено.

(3) Учредителното събрание, свикано от председателя на Патентното ведомство се провежда при условията на §4, ал.5, 6 и 8, при дневен ред, определен в §4, ал. 7.

(4) В едномесечен срок от изтичане на сроковете по § 4. ал.2 или ал.3 председателят на Патентното ведомство определя работна група от представители за изготвяне на проект за Устав на Камарата. Проектът на Устав на Камарата се публикува на интернет страницата на Патентното ведомство едновременно с поканата за учредителното събрание.

(5) Председателят на Патентното ведомство насрочва ново общо събрание по реда на ал.2, когато на свиканото от него учредително събрание не са избрани председателят и Управителният съвет.

§ 6. В шестмесечен срок от провеждане на учредителното събрание на Камарата и избирането на председателя и Управителния съвет, Управителният съвет създава необходимите условия за функциониране на Камарата и уведомява председателя на Патентното ведомство.

§ 7. В едномесечен срок от уведомлението по §6 председателят на Патентното ведомство предава на Камарата Регистъра на представителите по индустриална собственост, поддържан от Патентното ведомство, и досиетата на лицата по § 3, ал.1. Обявление за предаването на регистъра се публикува на интернет страницата, в Официалния бюлетин и на таблото за обявления на Патентното ведомство.

§ 8. (1) В шестмесечен срок от обявлението по §7 лицата по § 3, ал.1 могат да подадат искане за вписване в регистъра на Камарата и да заплатят встъпителна вноска за членство. Досегашният номер на лицата, вписани в Регистъра на представители по индустриална собственост, поддържан от Патентното ведомство се запазва.

(2) Лицата по § 3, ал.1, които в срока по предходната алинея не са подали искане за вписване в регистъра на Камарата, нямат право да упражняват професията до вписването си в регистъра на Камарата.

§ 9. (1) Лицата, издържали изпита за представители по индустриална собственост по досегашния ред, които не са били вписани в Регистъра на представители по индустриална собственост, поддържан от Патентното ведомство, до влизането на този закон в сила, не полагат нов изпит при вписването си в регистъра на Камарата.

(2) Лица, които преди влизане в сила на този закон са били надлежно вписани в Регистъра на представителите по индустриална собственост и са преустановили упражняването на професията поради наличие на някое от обстоятелствата по чл. 6, т. 1-3, могат да станат членове на Камарата и да бъдат вписани като представители по реда на този закон, без да полагат изпит за професионална квалификация по чл. 12.

§ 10. Навсякъде в Закона за патентите и регистрацията на полезните модели (Обн., ДВ, бр. 27 от 2.04.1993 г., в сила от 1.06.1993 г., доп., бр. 83 от 1.10.1996 г., в сила от 1.11.1996 г., изм., бр. 11 от 29.01.1998 г., изм. и доп., бр. 81 от 14.09.1999 г., в сила от 15.12.1999 г., изм., бр. 45 от 30.04.2002 г., изм. и доп., бр. 66 от 9.07.2002 г., в сила от 9.07.2002 г., попр., бр. 68 от 16.07.2002 г., доп., бр. 17 от 21.02.2003 г., изм., бр. 30 от 11.04.2006 г., в сила от 12.07.2006 г., изм. и доп., бр. 64 от 8.08.2006 г., в сила от 9.11.2006 г., изм., бр. 31 от 13.04.2007 г., в сила от 13.04.2007 г., бр. 59 от 20.07.2007 г., в сила от 1.03.2008 г., бр. 36 от 4.04.2008 г., бр. 19 от 9.03.2010 г., в сила от 10.06.2010 г., бр. 38 от 18.05.2012 г., в сила от 1.07.2012 г.) се правят следните изменения:

1. думите „местен представител по индустриална собственост” се заменят с „представител по индустриална собственост”;

2. в чл. 3, ал. 1 се заличава изречение второ.

3. §11 от Преходните и заключителните разпоредби се изменя така:

„§11. Министерският съвет издава Наредба за секретните патенти.”

§ 11. Навсякъде в Закона за марките и географските означения (Обн., ДВ, бр. 81 от 14.09.1999 г., в сила от 15.12.1999 г., попр., бр. 82 от 17.09.1999 г., изм., бр. 28 от 1.04.2005 г., в сила от 1.04.2005 г., изм. и доп., бр. 43 от 20.05.2005 г., в сила от 21.08.2005 г., изм., бр. 94 от 25.11.2005 г., в сила от 25.11.2005 г., бр. 105 от 29.12.2005 г., в сила от 1.01.2006 г., бр. 30 от 11.04.2006 г., в сила от 12.07.2006 г., изм. и доп., бр. 73 от 5.09.2006 г., в сила от 6.10.2006 г., бр. 96 от 28.11.2006 г., в сила от 1.01.2007 г., изм., бр. 59 от 20.07.2007 г., в сила от 1.03.2008 г., бр. 36 от 4.04.2008 г., бр. 12 от 13.02.2009 г., в сила от 1.01.2010 г. (*) - изм., бр. 32 от 28.04.2009 г., изм. и доп., бр. 19 от 9.03.2010 г., в сила от 10.06.2010 г., изм., бр. 80 от 12.10.2010 г., бр. 54 от 15.07.2011 г.) се правят следните изменения:

1. думите „местен представител по индустриална собственост” се заменят с „представител по индустриална собственост”;

2. § 1, т. 2 от Допълнителните разпоредби се отменя.

§ 12. Навсякъде в Закона за промишления дизайн (Обн., ДВ, бр. 81 от 14.09.1999 г., в сила от 15.12.1999 г., изм. и доп., бр. 17 от 21.02.2003 г., бр. 43 от 20.05.2005 г., в сила от 21.08.2005 г., изм., бр. 105 от 29.12.2005 г., в сила от 1.01.2006 г., бр. 30 от 11.04.2006 г., в сила от 1.03.2007 г., изм. и доп., бр. 73 от 5.09.2006 г., в сила от 6.10.2006 г., изм., бр. 59 от 20.07.2007 г., в сила от 1.03.2008 г., бр. 12 от 13.02.2009 г., в сила от 1.01.2010 г. (*) - изм., бр. 32 от 28.04.2009 г., изм. и доп., бр. 35 от 11.05.2010 г., в сила от 12.08.2010 г.) се правят следните изменения:

1. думите „местен представител по индустриална собственост” се заменят с „представител по индустриална собственост”;

2. § 1, т. 4 от Допълнителните разпоредби се отменя.

§ 13. Навсякъде в Закона за топологията на интегралните схеми (Обн., ДВ, бр. 81 от 14.09.1999 г., в сила от 15.12.1999 г., изм., бр. 30 от 11.04.2006 г., в сила от 1.03.2007 г.) се правят следните изменения:

1. думите „местен представител по индустриална собственост” се заменят с „представител по индустриална собственост”;

2. § 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби се отменя.

§ 14. Законът влиза в сила в едномесечен срок от обнародването му в „Държавен вестник”.

§ 15. Изпълнението на закона се възлага на председателя на Патентното ведомство.